

reMarkable 2

iPure #193

Příjemnou
zábavu.

Mark

reMarkable

reMarkable 2

Omnia mea mecum porto

Recenze ■ Marek Hajn

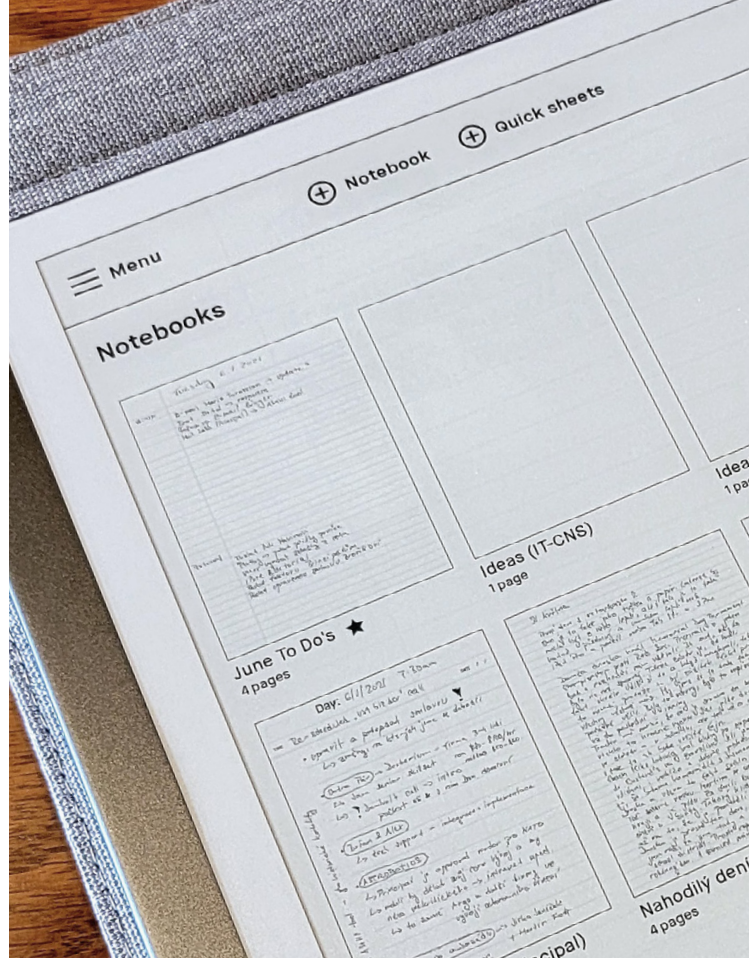
Pokud neznáte latinské rčení v názvu článku, pak vězte, že volný překlad zní „vše své si nosím s sebou“ a autorem je můj oblíbenec Cicero. A přesně o tomto výroku dnešní článek je. Protože posledních pár týdnů si „vše své“ nosím u sebe. Obrazně, ne doslova, ale i tak...

Začalo to v roce 2012. Měl jsem si tento článek nechat na příští rok. Bylo by to hezky symbolické. Ale čekat ještě rok nemůžu, Filip chtěl tuto recenzi co nejdříve. Nicméně, začalo to tedy před téměř deseti lety, ale jako by to bylo včera. V Praze na Bělehradské byl obchod Moleskine. Možná je tam ještě dnes, nevím, v Praze jsem téměř dva roky nebyl, bohužel.

Šel jsem do tohoto obchodu s jasným cílem. Začínala mi svým způsobem nová životní etapa. Ukončil jsem svoje působení v korporátu, šel na volnou nohu a na cestě byl #hajnjunior. Chtěl jsem začít nějak jinak. Na čistý papír. A tak jsem si koupil svůj první zápisník Moleskine. Jestli se dobře pamatuji, stál pětikilo. Což mi v té době přišlo jako šílená cena za „v podstatě blok“, který popíšu – a co pak s ním dál?

Tehdy jsem ještě netušil, kolik dalších Moleskinů v následujících letech ještě koupím a popíšu a že po téměř deseti letech mi cena kolem 25 USD za obyčejný a 45 USD za nějakou edici, třeba Star Wars, přijde naprosto v pohodě.

Pokud mě sledujete delší dobu a čtete moje články, byť i jen tady v iPure, tak si asi říkáte, co je to za nesmysl. Hajn je digitální freak, který po kapsách a v tašce nosí x telefonů, tabletů, počítačů a dalších

elektronických blbin, přeci nepíše propiskou na papír. Chyba lávky. Píšu. A hodně.

Psaní rukou má na nás vědecky podložené velmi pozitivní dopady. Mě osobně uklidňuje, dovolí mi zpomalit, zamyslet se a lépe se soustředit. Asi nejsem sám, kdo s přechodem ze střední na vysokou školu téměř úplně přestal psát rukou a vrhnul se hlavně na digitální poznámky. Protože mi to přišlo cool a efektivnější. I když už je to hodně let, a tehdy nebyly žádné iPady nebo smartphony v dnešní podobě. Byl tedy jen notebook.

Tehdy jsem ještě nevěděl a nechápal, jak dobré pro mě psaní rukou je. A proto jsem rád, že jsem se k němu postupně vrátil. Nebylo to jednoduché a hodně jsem experimentoval, vždy jsem se ale vrátil zpět k Moleskine a propisce.

Pokud se ptáte proč zrovna Moleskine, tak se přiznám, že nevím. Bylo a je to čistě subjektivní.

Z nějakého důvodu ve mně tato značka vzbuzuje emoce a tíhnu k ní. Mám rád jejich příběh. Mám rád jejich různé edice zápisníků. Vyložene nadšený jsem ze zápisníků Star Wars, těch mám asi nejvíc. Nemá to tedy žádné rozumové zdůvodnění a chápu, že na trhu je mnoho jiných, možná i lepších a cenově výhodnější alternativ, ale já mám prostě rád Moleskine.

Jak jsem psal o pár řádků výše, během těch let jsem experimentoval se všelijakými způsoby, jak si dělat poznámky. Záměrně nepíšu psát. Zkoušel jsem ťukat na klávesnici, diktovat a podobně. Před příchodem Apple Pencil první generace jsem zkoušel různé jiné stylusy, které fungovaly s iPadem. Pak zmíněný Apple Pencil první i druhé generace. Psaní do Apple Notes, Evernote, OneNote a dalších.

Zkoušel jsem S Pen pro řadu Galaxy Note od Samsungu a pak i S Pen a tablety řady Galaxy Tab. Všechna tato řešení a jejich kombinace jsou

Před příchodem Apple Pencil první generace jsem zkoušel různé jiné stylusy, které fungovaly s iPadem. Pak zmíněný Apple Pencil první i druhé generace.

skvělé a mají nesporné výhody digitálního světa, ale všem do jednoho chybí jedna podstatná věc. Ten pocit z psaní na papír. A teď, babo, rad'.

Celý ty roky, co píšu rukou na papír, respektive do Moleskinů, bojuji s jednou jedinou věcí. Něco napíšu, a když to později potřebuji najít, trvá to. Zkoušel jsem Bullet Journal, Luhmannovu metodu chytrých poznámek a další. Všechno hezké, ale ve finále mi to přišlo spíš jako drbání se pravou nohou za levým uchem, protože všechna ta práce okolo dělá tyto systémy neefektivními. Alespoň pro mě, pro můj pracovní i soukromý styl.

Co si budeme povídat. Není nic jednoduššího než ťuknout na ikonku lupy, tlačítko hledat nebo zmáčknout Cmd+F nebo Ctrl+F, chcete-li. Papír v dnešní digitální době trpí tím, že neumožňuje rychlé a efektivní vyhledávání. Google nás naučil, že cokoli hledáme, máme doslova pod konečky prstů na klávesnici. Listovat zápisníky, hledat v obsahu, očíslovaných stránkách, nebo nedejbože v hromadě lístečků, to je v dnešní době prostě noční můra.

Bojoval jsem s ní, dlouho se s ní pral, skřípal zuby a dál se držel u psaní rukou na papír, vědom si pozitivních dopadů na moji psychiku a tím i produktivitu. Ale po očku jsem stále koukal jinam a hledal nějaké alternativní řešení.

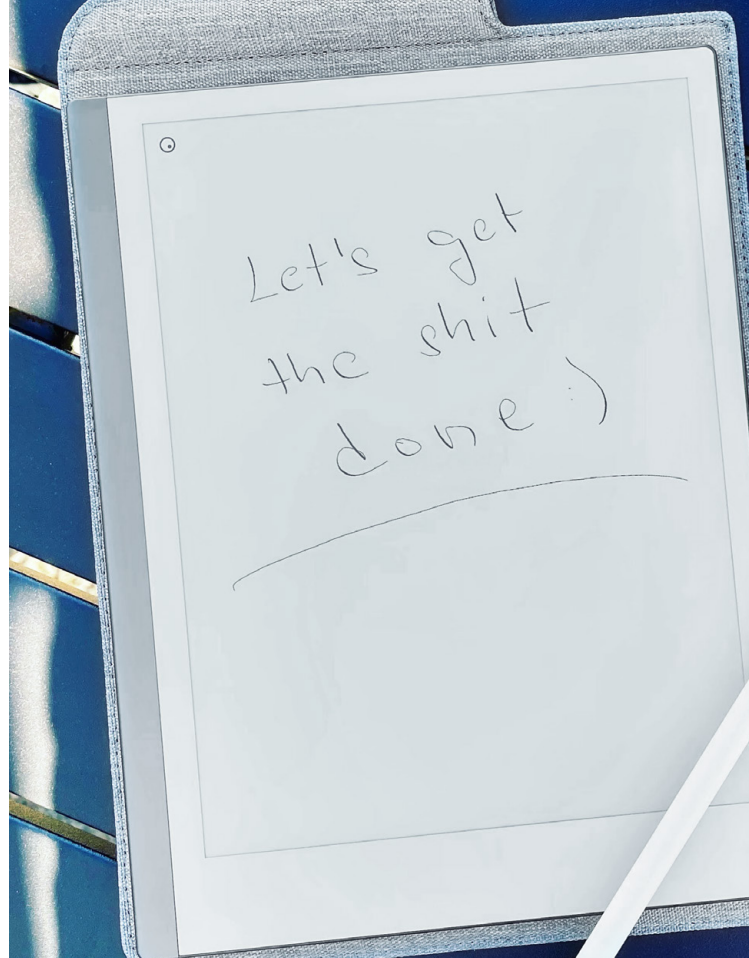
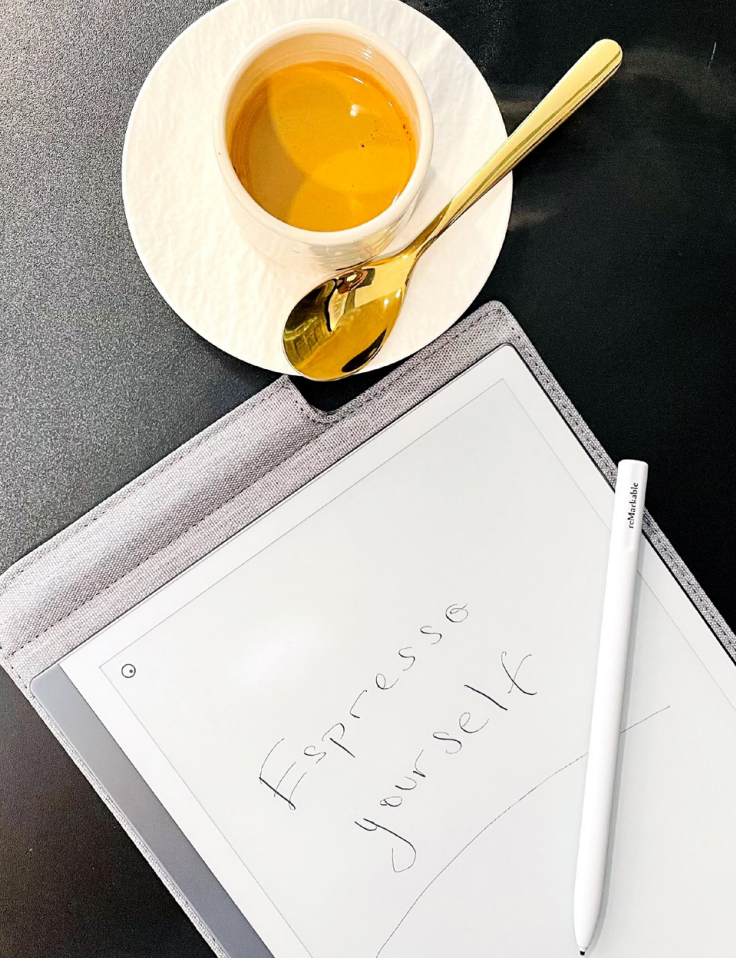
Před několika málo měsíci začal jeden z mých kamarádů velmi pozitivně mluvit o zařízení reMarkable 2. Nevěnoval jsem tomu ze začátku moc pozornosti. Bral jsem to jako další tablet, na který se dá psát. A vzhledem k tomu, že moje zkušenosti s psaním na iPadu a Galaxy Tab S nebyly nic extra, říkal jsem si (mylně), že tohle bude to samé.

Pak se přidal další kamarád a pak se mi Instagram a Facebook začaly plnit reklamami na reMarkable 2. Udělalo to svoje a já si kromě zkušeností od kamarádů začal číst i recenze a porovnání první a druhé generace tohoto zařízení.

A v jednu chvíli se zrodila myšlenka, že tohle prostě musím zkusit, protože v podstatě všichni o reMarkable 2 mluví pozitivně a popisují, že pocit z psaní na displej se velmi blíží pocitu při psaní propiskou na papír.

Vybrat si nebylo těžké. reMarkable 2 je jen jeden. Vybrat si můžete pouzdro a tužku, kterou budete na displej psát. Vzhledem k tomu, že jsem nevěděl, co od toho očekávat, volil jsem základní pouzdro a základní tužku. Těžko říct, jestli to byla dobrá volba, mně ale zatím maximálně vyhovuje.

A o co tedy jde? Nebudu vás zatěžovat specifikacemi. Mými vlastními slovy, reMarkable 2 je digitální papír. Ano, papír, ne displej. Pocit z psaní je

subjektivně tak 95 % jako psaní propiskou na papír. Jasně – pořád to není ono, ale má to k papíru nejbliž ze všeho elektronického, co jsem doposud zkoušel. Pokud to srovnám s iPad Pro a Apple Pencil druhé generace, tak iPad je jako když se díváte na cukrárnu z druhé strany ulice, reMarkable jako když stojíte uvnitř a vybíráte si a platíte větrník a s papírem a tužkou jste se do toho větrníku už zakousli.

Nejhorší na reMarkable je, že jen těžko pochopíte, dokud to nezkusíte. Vůbec jsem neměl tušení, co mě čeká, dokud jsem nevzal tužku do ruky a nezačal psát. Je to zcela jiná zkušenost, jiný pocit. Příjemný a mě to fakt baví.

První týden jsem psal do reMarkable a souběžně i do Moleskine. Porovnával jsem. Pak jsem do Moleskine psal už jen svůj osobní deník a zcela přirozeně přestal i s tím a dnes, posledních pár

týdnů, vše co píšu rukou, jde do reMarkable. Nosím ho všude s sebou.

V čem tedy tkví ta velká výhoda? Jsem člověk, co má rád ve věcech pořádek. Sice se říká, že pořádek je pro pitomce a že inteligent zvládá chaos, ale mně osobně vadí i nesrovnané přístroje v příborníku. Dohání mě to k šílenství. Takže, pokud nejsou srovnané, jak jsem zvyklý a jak to mám rád, jdu, vynadám je a přerovná. A stejně to mám s poznámkami, e-maily a dalšími.

Což mě vrací k Moleskinům. V jakýkoliv moment jsem jich měl „aktivních“ několik. Osobní deník. Osobní poznámky. Pracovní na úkoly. Pracovní dle projektů či firem. Prostě každý jeden Moleskine měl svoje jasně dané zaměření. Nesnesl bych psát si vše do jednoho a míchat tak věci, které k sobě nepatří.

Stabilně jsem tak měl v tašce čtyři a dle potřeby nosil s sebou dalších tři až pět. Blázelec, já vím. Ale

Nejhorší na reMarkable je, že jen těžko pochopíte, dokud to nezkusíte. Vůbec jsem neměl tušení, co mě čeká, dokud jsem nevzal tužku do ruky a nezačal psát.

byl v tom systém. Obrovská výhoda reMarkable je, že nosím jen to a zápisníky mám vytvořené uvnitř. Aktuálně jich mám vytvořených 12 a další postupně přibývají.

Všechny v jednom zařízení. Které se pocitově blíží papíru a propisce. Zařízení, které umí vyhledávat. Umí třídit do složek. Kde zápisníky nemají omezený počet stránek. Kde každá stránka v jednom zápisníku může vypadat jinak. Kde gumování nedělá nepořádek a kopírování a přesun textu je stejně jednoduché jako kdekoli jinde v digitálním světě. Zařízení, které má doprovodné aplikace, a poznámky si tak můžu zobrazit v telefonu, tabletu nebo v počítači skrz webový přístup. Zařízení, které umožňuje poznámky sdílet, převádět do PDF či tisknout.

Našel jsem svatý grál rukou psaných poznámek? Je to dost dobře možné. Sice je ještě brzy hodnotit, protože Moleskine jsem používal téměř deset let a reMarkable mám teprve chvíli, ale za tu chvíli jsem si ho maximálně zamiloval a po svých Moleskinech si ani nevzdechl. A ne, prvotní nadšení to není. To už dávno opadlo.

Asi se teď ptáte co za to. Levné to není, ale i to má své ale. Za reMarkable 2 jsem platil 399 USD bez daně. Za tužku dalších 49 USD a za pouzdro ještě 69 USD. Měl jsem slevu 40 USD a poštovné zdarma,

takže celkem jsem platil 505,62 USD. To rozhodně není málo za jednoúčelové zařízení.

Pak si ale shrnu výše popsané výhody a přidám si k tomu to, že tohle nejspíš není zařízení, které bych měnil každý rok jako třeba iPhone. Budu tedy předpokládat, že mi nějaký ten rok vydrží. Nepočítám, že by mi vydrželo deset let jako můj vztah k Moleskinům. Ale pokud vezmu, že v průměru koupím každý rok čtyři nové Moleskiny (každý za 30 USD), pak nevypadá reMarkable 2 jako tak vysoká investice.

A celé toto povídání mě vrací na úplný začátek: „Omnia mea mecum porto.“ Díky reMarkable nosím veškeré svoje rukou psané poznámky, nápady, myšlenky, úkoly, deník a další u sebe. V jedné relativně malé, tenké a lehké destičce, která mi na rozdíl od několika silných zápisníků nijak nepřekáží, mohu v ní vyhledávat, veškerá data mám bezpečně uložená v cloudu a pokud z nějakého důvodu nemám reMarkable u sebe, můžu se na poznámky podívat z telefonu, tabletu nebo skrz prohlížeč. To papír a tužka neumí a mně to za těch pět set babek prostě dává smysl.

Pokud budete mít k reMarkable jakékoli dotazy, pak je twitterový účet @marekhajn ta nejjednodušší cesta, jak se se mnou spojit a zeptat se.